

CENTRUM SPOTKAŃ
EUROPEJSKICH ŚWIATOWID
W ELBLĄGU

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

obowiązujące w

Centrum Spotkań Europejskich „ŚWIATOWID” w Elblągu

(wersja zupełna)

Standardy ochrony małoletnich opracowano zgodnie z Rozdziałem 4b Ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników Centrum Spotkań Europejskich „Światowid” w Elblągu jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Pracownik Centrum traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownik Centrum, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych oraz swoich kompetencji.

Dobro i bezpieczeństwo dzieci jest priorytetem wszelkich działań podejmowanych przez pracowników Centrum na rzecz dzieci.

Niniejszy system ochrony dzieci przed krzywdzeniem określa procedury interwencji, zasady zapobiegania krzywdzeniu dzieci, a w sytuacji gdy do krzywdzenia doszło – określa zasady zmniejszenia rozmiaru jego skutków poprzez prawidłową i efektywną pomoc małoletniemu oraz wskazuje odpowiedzialność osób zatrudnionych w Centrum za bezpieczeństwo dzieci korzystających z jego oferty.

Niniejsze Standardy ochrony małoletnich przed krzywdzeniem zostały opublikowane na stronie internetowej Centrum www.swiatowid.elblag.pl. Są szeroko promowane wśród całego personelu, dzieci uczęszczające na zajęcia realizowane przez Centrum i korzystające z jego oferty oraz ich rodziców.

Rozdział I

Obszary Standardów Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem

§1

Standard 1 – Centrum opracowało, przyjęło i wdrożyło do realizacji Standardy Ochrony Małoletnich (dalej także: Standardy).

1. Dotyczą one całego personelu (pracowników, kadry instruktorskiej, współpracowników, stażystów i wolontariuszy – na wszystkich szczeblach Centrum).

2. Standardy zatwierdził Dyrektor Centrum, który jest również odpowiedzialny za ich wdrażanie i nadzorowanie.

3. Dyrektor Centrum wyznaczył **Koordynatora ds. Standardów**, do którego zadań należy w szczególności:

1) przyjmowanie od Dyrektora zgłoszeń (notatek służbowych przekazanych przez pracowników/personel) o zdarzeniach związanych z krzywdzeniem małoletnich oraz przekazywanie ich Psychologowi, o którym mowa w ust. 5,

2) w sytuacjach tego wymagających, po uprzednim zaopiniowaniu przez Psychologa oraz zatwierdzeniu przez Dyrektora, przygotowanie zawiadomień do policji/prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego lub zawiadamianie sądu opiekuńczego (w tym składanie wniosku o wgląd w sytuację dziecka/rodziny), a także zawiadomień do ośrodka opieki społecznej,

3) prowadzenie rejestru zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu zgodnie z wzorem stanowiącym załącznik nr 6,

4) kontrola aktualności Standardów i prawidłowego ich upowszechniania w Centrum,

5) monitorowanie znajomości Standardów wśród personelu Centrum oraz działania doskonalące w tym zakresie (w szczególności na podstawie przeprowadzonego badania ankietowego).

4. Do zadań koordynatora ds. Standardów nie należy:

- 1) podejmowanie interwencji związanych ze zgłoszonymi zdarzeniami krzywdzenia dziecka,
- 2) opracowanie i realizacja planu wsparcia (poza zadaniami określonymi w ust. 3 pkt 2),
- 3) edukacja i doskonalenie personelu w zakresie stosowania zasad ochrony małoletnich przed krzywdzeniem.

5. Ze względu na to, że Centrum wśród zatrudnionego personelu nie dysponuje kadrami psychologiczną, której kwalifikacje i kompetencje gwarantowałyby profesjonalną realizację Standardów w zakresie podejmowania interwencji dotyczących zgłoszonych zdarzeń związanych z krzywdzeniem małoletnich, Centrum zapewni stałą współpracę z psychologiem zewnętrznym (dalej: Psycholog).

6. Do zadań **Psychologa** należy w szczególności:

- 1) podejmowanie interwencji w razie zgłoszenia zdarzenia związanego z krzywdzeniem dziecka,
- 2) opracowanie planu wsparcia i jego monitorowanie,
- 3) opiniowanie w sprawach związanych z koniecznością złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego lub zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz przekazanie takiej opinii Dyrektorowi Centrum,
- 4) okresowe (nie rzadziej niż raz na 2 lata) szkolenie doskonalące personelu mającego kontakt z dziećmi w zakresie stosowania Standardów.

7. Dyrektor Centrum wyznaczył **Koordynatora bezpieczeństwa w Internecie**, którego zakres działań określony jest w Rozdziale V Standardów.

8. Standardy ochrony małoletnich jasno i kompleksowo określają:

- 1) zasady bezpiecznej rekrutacji personelu,
- 2) sposób reagowania w placówce na przypadki podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia, w tym w szczególności zasady i procedurę podejmowania interwencji, składania zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia,
- 3) zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko oraz dziecko – dziecko, a w szczególności zachowania niedozwolone,
- 4) zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych
- 5) kompetencje, prawa i obowiązki związane z reagowaniem personelu na sytuacje związane z krzywdzeniem małoletnich.

9. Standardy są opublikowane i szeroko promowane wśród całego personelu, rodziców i dzieci.

§2

Standard 2 – Centrum stosuje zasady bezpiecznej rekrutacji personelu pracującego z dziećmi, regularnie szkoli personel ze Standardów, tj.:

1. określiło i stosuje zasady rekrutacji personelu pracującego z dziećmi, w tym obowiązek uzyskiwania danych z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym (z dostępem ograniczonym) lub z Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze,
2. określiło zasady bezpiecznych relacji personelu z małoletnimi wskazujące, jakie zachowania

na terenie Centrum są niedozwolone, a jakie pożądane w kontakcie z dzieckiem,

3. określiło zasady zapewniania pracownikom podstawowej wiedzy na temat ochrony małoletnich przed krzywdzeniem oraz udzielania pomocy dzieciom w sytuacjach zagrożenia, w zakresie:
 - rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci,
 - procedur zgłaszania zdarzeń oraz interwencji w przypadku podejrzeń krzywdzenia.

§3

Standard 3 – Centrum wdrożyło i stosuje procedury interwencyjne, które znane są i udostępnione całemu personelowi. Każdy pracownik wie, komu należy zgłosić informację o krzywdzeniu małoletniego i kto jest odpowiedzialny za działania interwencyjne. Każdemu pracownikowi udostępnione są dane kontaktowe do lokalnych instytucji odpowiedzialnych za przeciwdziałanie i interwencję w przypadku krzywdzenia małoletnich.

1. Placówka wypracowała procedury, które określają, jakie działanie należy podjąć w sytuacji krzywdzenia dziecka lub zagrożenia jego bezpieczeństwa ze strony personelu organizacji, członków rodziny, rówieśników i osób obcych.
2. Placówka dysponuje danymi kontaktowymi lokalnych instytucji i organizacji, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci oraz zapewnia do nich dostęp wszystkim pracownikom:
 - 1) Policja – tel. 112, 997
 - 2) Pogotowie ratunkowe – tel. 112, 999
 - 3) Sąd Rejonowy w Elblągu III Wydział Rodzinny i Nieletnich – ul. Płk. S. Dąbka 21, 82-300 Elbląg, tel. 55 / 611 27 52
 - 4) Elbląskie Centrum Usług Społecznych/Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie – ul. Winna 9, 82-300 Elbląg, tel. 55 / 625 61 00
 - 5) Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę – tel. 800 100 100, e-mail: opiekun@fdds.pl
 - 6) Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka – tel. 800 12 12 12
 - 7) Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży – tel. 116 111
 - 8) Poradnia telefoniczna Niebieska Linia – tel. 116 123

§4

Standard 4 – Centrum co najmniej raz na 2 lata dokonuje oceny Standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami prawa. Wnioski z przeprowadzonej oceny dokumentuje się w formie pisemnej.

Rozdział II

Słowniczek terminów

§1

1. Dziecko/małoletni – każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
2. Krzywdzenie dziecka – popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka, lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbanie.
3. Personel – każdy pracownik Centrum bez względu na formę zatrudnienia, w tym pracownik zatrudniony na podstawie stosunku pracy, współpracownik, stażysta, wolontariusz lub inna osoba, która z racji pełnionej funkcji lub zadań ma (nawet potencjalny) kontakt z dziećmi.
4. Opiekun dziecka – osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny, a także rodzic zastępczy.
5. Instytucja/placówka – każda instytucja świadcząca usługi dzieciom lub działająca na rzecz dzieci.
6. Dyrektor – dyrektor Centrum Spotkań Europejskich „Światowid” w Elblągu.
7. Zgoda rodzica dziecka - oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka. W przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka konieczne jest poinformowanie rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
8. Osoba odpowiedzialna za Internet to wyznaczony przez dyrektora pracownik, sprawujący nadzór nad korzystaniem z Internetu przez dzieci na terenie jednostki oraz nad bezpieczeństwem dzieci w Internecie.
9. Osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem to wyznaczony przez dyrektora pracownik sprawujący nadzór nad realizacją niniejszych Standardów Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem.
10. Centrum – Centrum Spotkań Europejskich „Światowid” w Elblągu.
11. Ustawa – Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.
12. Standardy – niniejsze Standardy ochrony małoletnich.

Rozdział III

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dziecka

§1

1. Pracownicy placówki posiadają odpowiednią wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci. Informacje na temat rodzajów przemocy oraz rozpoznawania ich symptomów zawarte zostały w załączniku nr 3 do Standardów.
2. Wszelkie zidentyfikowane podejrzenia, że dziecko może być krzywdzone (zaobserwowane symptomy przemocy), pracownik zgłasza na piśmie Dyrektorowi Centrum. Zasady reagowania oraz procedury interwencji określone zostały w Rozdziale IV Standardów.
3. Pracownicy znają i stosują zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko i dziecko – dziecko / dziecko – dorosły ustalone w Centrum i zawarte w załączniku nr 2 do Standardów.

4. Rekrutacja pracowników Centrum odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu określonymi w załączniku nr 1 do Standardów.

Rozdział IV

Zasady reagowania na przypadki podejrzenia, że małoletni doświadcza krzywdzenia. Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

§1

Informacje ogólne

1. Procedury interwencji mają na celu wspieranie pracowników w realizowaniu prawnego i społecznego obowiązku reagowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka.
2. Celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia dziecka, udzielenie mu ochrony w celu zapewnienia mu bezpieczeństwa.
3. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.
4. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - 1) **przestępstwo** na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),
 - 2) inna forma krzywdzenia, **niebędąca przestępstwem** (np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie),
 - 3) **zaniedbanie** potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).
5. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:
 - 1) osoby dorosłe (pracownicy, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych),
 - 2) inne dziecko.

§2

Zasady reagowania

1. Personel Centrum, a w szczególności osoba mająca bezpośredni kontakt z dzieckiem (np. instruktor) zobowiązany jest do bieżącej bacznej obserwacji dzieci pod kątem ich bezpieczeństwa i dobrostanu.
2. W przypadku powzięcia przez pracownika (personel) podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji Dyrektorowi Centrum. Notatka może mieć formę elektroniczną lub papierową. Dyrektor po zapoznaniu się z informacjami decyduje o przekazaniu ich Koordynatorowi ds. Standardów z poleceniem wszczęcia interwencji.
3. Po uzyskaniu informacji Koordynator ds. Standardów kontaktuje się z Psychologiem, który przejmuje wszelkie czynności w zakresie koniecznej do wykonania interwencji zgodnie z zakresem określonym w Rozdziale I §1 ust. 6.
4. W pierwszej kolejności Psycholog dąży do rozeznania, czy w danym przypadku mamy do czynienia z krzywdzeniem dziecka o charakterze przestępstwa, inną formą krzywdzenia niebędącą przestępstwem czy zaniedbaniem potrzeb życiowych dziecka. Od oceny, z jaką formą krzywdzenia mamy do czynienia, zależy sposób reakcji.

5. W przypadku podejrzenia, że **życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu** pracownik, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu, **niezwłocznie** (tj. przed zgłoszeniem zdarzenia Dyrektorowi Centrum) **zawiadamia odpowiednie służby** (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112. W rozmowie z osobą przyjmującą zgłoszenie należy podać swoje dane osobowe, dane małoletniego, dane osoby podejrzewanej o krzywdzenie – jeśli są znane oraz wszelkie znane fakty w sprawie.

6. Po dokonaniu zawiadomienia pracownik niezwłocznie sporządza notatkę służbową z opisem zdarzenia, którą przekazuje Dyrektorowi. Po zapoznaniu z informacjami Dyrektor przekazuje notatkę służbową Koordynatorowi ds. Standardów celem sporządzenia w oparciu o nią karty interwencji i włączenia do dokumentacji wraz z rejestrem interwencji.

7. W przypadku podejrzenia **innego typu przestępstw** niż opisane w ust. 5 (tj. życie/zdrowie dziecka nie są bezpośrednio zagrożone), Centrum – na podstawie analizy i opinii Psychologa po dokonanej interwencji w trybie opisanym w niniejszym Rozdziale Standardów – zawiadamia na piśmie policję lub prokuraturę, wysyłając **zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa**.

Zawiadomienie należy przekazać do najbliższej jednostki. W zawiadomieniu należy podać dane osobowe jednostki, dane małoletniego, dane osoby podejrzewanej o krzywdzenie oraz wszelkie znane fakty w sprawie.

8. W przypadku:

1) podejrzenia, że dziecko doświadcza poważnego **zaniedbania** lub rodzic/opiekun małoletniego jest **niewydolny wychowawczo** (np. dziecko chodzi ubrane nieodpowiednio do pory roku lub pogody, jest brudne, głodne, chore),

2) zaobserwowania, że **dziecko doświadcza jednorazowo innej przemocy fizycznej** (np. klapsy, popychanie, szturchanie), **przemocy psychicznej** (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie) lub **innych niepokojących zachowań** (np. krzyk, niestosowne komentarze)

wszczynana jest procedura zgłoszenia podejrzenia przez pracownika (personel) do Dyrektora oraz interwencja Psychologa w trybie opisanym w niniejszym Rozdziale Standardów.

9. W sytuacjach, o których mowa w pkt. 8, w przypadku braku współpracy rodzica/opiekuna lub powtarzającej się przemocy (niemającej cech przestępstwa) Centrum - na podstawie analizy i opinii Psychologa po dokonanej interwencji w trybie opisanym w niniejszym Rozdziale Standardów:

1) **zawiadamia właściwy ośrodek pomocy społecznej**. Ośrodek należy powiadomić na piśmie lub mailowo. W zawiadomieniu należy podać wszystkie znane dane małoletniego (imię i nazwisko, adres zamieszkania, dane rodziców – jeśli są znane) oraz opisać wszystkie niepokojące okoliczności oraz znane fakty

oraz

2) **składa do sądu rodzinnego wnioski o wgląd w sytuację rodziny**. Wniosek składa się na piśmie do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania małoletniego. We wniosku podaje się wszystkie znane dane małoletniego, tj. imię i nazwisko, adres zamieszkania, imiona i nazwiska rodziców/opiekunów, a także opisuje wszystkie okoliczności, które mogą być istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (opis niepokojących symptomów, reakcje rodziców/opiekunów itp.)

10. W przypadku przekazania sprawy do właściwych instytucji zgodnie z procedurami opisanymi powyżej (ust. 10 – 13) dalsze czynności są podejmowane przez te instytucje zgodnie z ich kompetencjami.

§3

Procedury interwencji

1. Ramowy przebieg interwencji Psychologa

- 1) Z przebiegu każdej interwencji Psycholog sporządza kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 4 do niniejszych Standardów. Po zakończonej interwencji wypełnioną Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez Koordynatora ds. Standardów.
 - 2) W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka, Psycholog przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, a w szczególności z jego opiekunem. Psycholog podejmuje starania w celu ustalenia przebiegu zdarzenia, ale także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane w karcie interwencji. Na podstawie ustaleń Psycholog sporządza plan wsparcia dziecka.
 - 3) Psycholog przeprowadza spotkanie/a z opiekunem dziecka (o ile opiekun nie jest osobą stosującą przemoc), podczas którego przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o zasadności i istniejących możliwościach skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych podmiotów lub służb.
 - 4) Jeśli dotyczy - Psycholog informuje opiekunów o ciążyącym na nim obowiązku zgłoszenia podejrzenia popełnienia przestępstwa w związku z krzywdzeniem dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekuńczy). Jeżeli poinformowanie opiekuna dziecka jest sprzeczne z dobrem dziecka (np. w przypadku podejrzenia przemocy w rodzinie) lub niemożliwe, odstępuje się od tego obowiązku.
 - 5) Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym Dyrektor (po uprzednim pozyskaniu opinii Psychologa) składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury i/lub policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich. Dokumenty niezbędne do złożenia ww. zawiadomienia lub wniosku przygotowuje Koordynator ds. Standardów w ścisłej współpracy z Psychologiem. Wzór zawiadomienia o podejrzeniu przestępstwa oraz wzór wniosku o wgląd w sytuację rodziny stanowią odpowiednio załącznik nr 7 i załącznik nr 8 do Standardów.
2. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez pracownika Centrum, osobę tę Dyrektor niezwłocznie odsuwa od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko z dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.
3. W przypadku gdy jest oczywiste, że pracownik Centrum dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę i nie zachodzi potrzeba natychmiastowego powiadomienia właściwych instytucji, Psycholog bada wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchuje osobę podejrzewaną o krzywdzenie, dziecko pokrzywdzone oraz innych świadków zdarzenia.
4. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania poufności, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

§4

Krzywdzenie rówieśnicze

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające na terenie Centrum (np. na zajęciach grupowych) Psycholog przeprowadza rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o

krzywdzenie oraz jego opiekunem, a także oddzielnie z dzieckiem krzywdzonym i jego opiekunem. Ponadto rozmawia z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu.

2. W trakcie rozmów Psycholog dąży do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia Psycholog spisuje na karcie interwencji. Sporządza się dwie odrębne karty interwencji dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego.

3. Wspólnie z opiekunem dziecka krzywdzącego Psycholog opracowuje plan naprawczy celem zmiany niepożądanych zachowań.

4. Z opiekunem dziecka krzywdzonego Psycholog opracowuje plan zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania dziecka od źródeł zagrożenia.

5. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekuna, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności Psycholog podejmuje stosowną interwencję także w stosunku do tego dziecka.

6. W przypadku gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach Centrum (jest osobą „z zewnątrz”), Psycholog rozmawia z dzieckiem krzywdzonym, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Psycholog organizuje spotkanie/a z opiekunem dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych podmiotów lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).

7. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest małoletni w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie nosi znamiona czynu karalnego, o zdarzeniu Centrum informuje pisemnie właściwy ze względu na jego miejsce zamieszkania sąd rodzinny lub policję.

8. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest małoletni powyżej lat 17, a jego zachowanie nosi znamiona przestępstwa, o zdarzeniu Centrum informuje pisemnie właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury.

9. Za powiadomienia, o których mowa w pkt. 7 i 8, odpowiedzialny jest – po uzyskaniu opinii Psychologa - Dyrektor Centrum. Dokumenty niezbędne do wniesienia powiadomień sporządza na polecenie Dyrektora Koordynator ds. Standardów w ścisłej współpracy z Psychologiem.

§5

Krzywdzenie za pośrednictwem Internetu

1. W przypadku zgłoszenia/ujawnienia treści nielegalnych, szkodliwych lub nieodpowiednich do wieku, lub w przypadku zdarzeń godzących w bezpieczeństwo dzieci związanych z korzystaniem z Internetu należy:

- 1) powiadomić opiekuna dziecka skrzywdzonego i dziecka udostępniającego treści,
- 2) zdarzenie zarejestrować, przeanalizować oraz odpowiednio udokumentować,
- 3) powiadomić policję/sąd rodzinny w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego,
- 4) zapewnić bezpieczeństwo i wsparcie dziecku poszkodowanemu.

2. Sposób reagowania i procedury interwencji w takich przypadkach są analogicznie do innych przypadków zgłoszenia krzywdzenia dziecka.

§6

Plan wsparcia

1. Wobec dziecka poddanego krzywdzeniu Psycholog opracowuje plan wsparcia. Dotyczy to sytuacji krzywdzenia przez osoby dorosłe (personel, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych) lub inne dziecko. Plan powinien zawierać wskazania dotyczące podjęcia przez Centrum działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym:

- 1) sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia,
- 2) wsparcia, jakie Centrum zaoferuje dziecku,
- 3) skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.

2. Plan wsparcia powinien być opracowany z opiekunami dziecka i omówiony z dzieckiem. W przypadku gdy opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan należy opracować w porozumieniu z rodzicem niekrzywdzącym.

3. W tworzeniu planu wsparcia należy korzystać z możliwości i zasobów Centrum oraz – w zależności od potrzeby - można włączać inne specjalistyczne podmioty, takie jak: lokalne ośrodki pomocy społecznej, ośrodki interwencji kryzysowej, poradnie psychologiczno - pedagogiczne, specjalistyczne poradnie rodzinne, ośrodki wczesnej interwencji, ośrodki wsparcia dziennego, środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dorosłych oraz środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dzieci i młodzieży, centra pomocy dzieciom (centrapomocydzieciom.fdds.pl), ogólnopolskie i lokalne organizacje pozarządowe zajmujące się wspieraniem rodziców i dzieci. Jako uzupełnienie działań można przekazać dziecku numer telefonu zaufania 116 111. Dorośli mogą skorzystać z Telefonu dla Rodziców i Nauczycieli w sprawie Bezpieczeństwa Dzieci 800 100 100.

Rozdział V

Zasady dostępu dzieci do Internetu

Ochrona wizerunku małoletnich

§1

1. Za zagrożenia związane z użytkowaniem przez dzieci Internetu i mediów elektronicznych uznaje się między innymi:

1) dostęp do treści nielegalnych, min. materiałów przedstawiających seksualne wykorzystywanie dziecka; materiały przedstawiające twardą pornografię, treści propagujące rasizm i ksenofobię, inne nielegalne treści skierowane przeciwko bezpieczeństwu dzieci, na przykład: propagowanie lub pochwalanie zachowań o charakterze pedofilskim, materiały utrwalające wizerunek nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej przy użyciu przemocy, groźby bezprawnej lub podstępnej albo rozpowszechniane bez jej zgody, treść pornograficzne udostępniane małoletniemu, uwodzenie dziecka poniżej 15 r.ż. przez Internet, tzw. child grooming, zjawisko szantażu na tle seksualnym (określane również jako „sextortion”).

2) dostęp do treści szkodliwych i nieodpowiednich, m.in. treści obrazujących przemoc, obrażenia fizyczne, prezentujących drastyczne sceny, śmierć, okrucieństwo wobec zwierząt, treści nawołujących do podejmowania działań autodestrukcyjnych (samookaleczeń, pro-ana, samobójstw, zażywania szkodliwych substancji, w tym środków psychoaktywnych niezidentyfikowanych jednoznacznie jako narkotyki itp.), treści nawołujących do przemocy, przestępczości, radykalizacji (również sekty) i ekstremizmu, patostreamy, treści dyskryminacyjnych oraz pornograficznych.

3) dostęp do szkodliwych i nieodpowiednich kontaktów online oraz usług online - m.in. presja rówieśnicza, cyberprzemoc, grooming, szantaż na tle seksualnym, aktywność seksualna jako źródło dochodu osób nieletnich, hazard online, reklamy niedostosowane do wieku, media społecznościowe niedostosowane do wieku.

4) dostęp do szkodliwych i ryzykownych zachowań - np. podejmowanie wyzwań online, seksting, wywieranie presji, stosowanie przemocy z wykorzystaniem technologii informacyjnych i komunikacyjnych.

2. Centrum nie udostępnia małoletnim sieci wi-fi (dostęp do sieci jest hasłowany).

3. Nie dopuszcza się dzieci do korzystania ze służbowego sprzętu elektronicznego użytkowanego przez pracownika lub prywatnego sprzętu elektronicznego pracownika. Jeśli jest to konieczne, musi odbywać się w obecności i pod kontrolą pracownika w celu uniemożliwienia dziecku dostępu do danych chronionych lub prywatnych treści znajdujących się na urządzeniu pracownika.

4. W przypadku dostępu realizowanego pod nadzorem pracownika podmiotu, osoba ta ma obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu. Pracownik czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu.

5. Koordynator bezpieczeństwa w Internecie zapewnia, aby sieć internetowa udostępniania dzieciom w ramach organizowanych przez centrum zajęć z wykorzystaniem sprzętu Centrum była zabezpieczona przed niebezpiecznymi treściami.

§2

1. Jeśli podmiot udostępnia dzieciom sprzęt elektroniczny (w ramach organizowanych przez centrum zajęć), Koordynator bezpieczeństwa w Internecie przynajmniej raz w miesiącu sprawdza, czy na komputerach ze swobodnym dostępem, podłączonych do Internetu nie znajdują się niepożądane treści. W przypadku znalezienia niepożądanych treści, wyznaczona przez Dyrektora osoba stara się ustalić, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.

2. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, wyznaczona przez Dyrektora osoba przekazuje Dyrektorowi, który powiadamia opiekunów dziecka o zdarzeniu.

3. Każdy pracownik pracujący z dziećmi czuwa nad bezpiecznym korzystaniem przez nie z mediów elektronicznych, w szczególności pilnuje, aby dzieci nie rejestrowały ani nie publikowały wizerunku swojego lub innych dzieci w sposób sprzeczny z godnością dziecka, a także informuje dzieci o konieczności rozważnego korzystania z mediów społecznościowych, w tym w szczególności:

- 1) niepodawanie swoich danych osobowych, takich jak: imię i nazwisko, numer telefonu, czy adres,
- 2) nierozpowszechnianie swojego wizerunku bez ograniczeń,
- 3) informowanie rodziców lub pracowników Centrum o niepokojących treściach w sieci, które zostały dziecku udostępnione,
- 4) informowanie o propozycjach spotkań od internetowych znajomych,
- 5) nieatakowanie nikogo w sieci, unikanie agresji i gróźb,
- 6) ograniczanie czasu korzystania z urządzeń elektronicznych.

Rozdział VI

Monitoring stosowania Standardów Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem

§1

1. Wyznaczony przez Dyrektora Koordynator ds. Standardów jest odpowiedzialny za realizację i propagowanie w instytucji Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w zakresie określonym w Rozdziale I.
2. Koordynator ds. Standardów jest odpowiedzialny za prowadzenie rejestru zgłoszeń oraz za proponowanie zmian w Standardach, w szczególności na podstawie przeprowadzonego monitoringu ankietowego.
3. Koordynator ds. Standardów raz na 12 miesięcy przeprowadza wśród pracowników ankietę monitorującą poziom realizacji Standardów. W ankiecie pracownicy mogą proponować zmiany oraz wskazywać naruszenia Standardów.
4. Wzór ankiety monitorującej stanowi załącznik nr 5 do niniejszych Standardów. Ankieta może ulegać zmianom zgodnie z bieżącymi potrzebami.
5. Na podstawie przeprowadzonej ankiety Koordynator ds. Standardów sporządza raport z monitoringu, który następnie przekazuje Dyrektorowi Centrum.
6. Dyrektor na podstawie otrzymanego raportu wprowadza do Standardów niezbędne zmiany i ogłasza je pracownikom, dzieciom i ich rodzicom/opiekunom.

Rozdział VII

Przepisy końcowe

§1

1. Niniejsze Standardy Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
2. Dyrektor wdraża Standardy na podstawie zarządzenia wewnętrznego. Publikacja Standardów (i każdorazowo zmian do nich) do wiadomości pracowników zatrudnionych w Centrum na podstawie umowy o pracę odbywa się na zasadach ogólnych obowiązujących w Centrum.
3. Pracownicy zatrudnieni w Centrum na podstawie umowy o pracę potwierdzają fakt zapoznania się z wydanymi po raz pierwszy Standardami i przyjęcia ich do stosowania przez złożenie pisemnego oświadczenia (zgodnie ze wzorem stanowiącym załącznik nr 9). W przypadku wprowadzenia zmian do Standardów oświadczenie pracowników nie jest wymagane – zastosowanie mają ogólne zasady obowiązujące w Centrum dotyczące wydawania zarządzeń wewnętrznych.
4. Ogłoszenie Standardów dla osób zatrudnianych na innej podstawie niż umowa o pracę (w szczególności na podstawie umów cywilnoprawnych) oraz dla praktykantów, stażystów, wolontariuszy następuje przez udostępnienie tekstu Standardów w formie elektronicznej. Potwierdzeniem zapoznania się przez ww. osoby ze Standardami jest odrębne pisemne oświadczenie lub odpowiednia klauzula w umowie (o ile jest zawarta w formie pisemnej). Za udostępnienie Standardów ww. osobom odpowiadają kierownicy komórek organizacyjnych nadzorujących realizację ww. umów.
5. Udostępnienie Standardów dzieciom oraz rodzicom/opiekunom faktycznym lub prawnym do zaznajomienia się z nimi i stosowania zawartych w nich zasad odbywa się przez przesłanie im tekstu Standardów drogą elektroniczną lub wskazanie adresu strony internetowej, na której zostały opublikowane Standardy. Za udostępnianie Standardów dzieciom oraz rodzicom/opiekunom

odpowiadają kierownicy komórek organizacyjnych właściwych ze względu na organizację przedsięwzięć, w których uczestniczą małoletni.

6. Niezależnie od powyższych sposobów komunikacji tekst Standardów zamieszczony jest (w wersji pełnej oraz skróconej) na stronie internetowej Centrum (www.swiatowid.elblag.pl) oraz udostępniony w miejscach realizacji zajęć dla dzieci (pracowniach, salach itp.). Za udostępnienie Standardów w miejscach realizacji zajęć dla dzieci odpowiedzialni są kierownicy komórek organizacyjnych merytorycznie odpowiedzialni za realizację ww. zajęć.

Załączniki do Standardów Ochrony Małoletnich

Załącznik nr 1 – Zasady bezpiecznej rekrutacji pracowników

Załącznik nr 2 – Zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko i dziecko – dziecko / dziecko - dorosły

Załącznik nr 3 - Rozpoznawanie symptomów krzywdzenia dziecka

Załącznik nr 4 – Karta interwencji

Załącznik nr 5 – Ankieta monitorująca

Załącznik nr 6 – Rejestr zgłoszeń

Załącznik nr 7 – Wzór zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Załącznik nr 8 – Wzór wniosku o wgląd w sytuację dziecka/rodziny

Załącznik nr 9 – Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami ochrony małoletnich i zobowiązaniu do ich przestrzegania

Załącznik nr 1 – Zasady bezpiecznej rekrutacji pracowników

1. Dyrektor przed zatrudnieniem pracownika poznaje dane osobowe, kwalifikacje kandydata, w tym stosunek do wartości podzielanych przez placówkę, takich jak ochrona praw dzieci i szacunek do ich godności.
2. Dyrektor dba o to, by osoby przez niego zatrudnione (w tym osoby pracujące na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawne oraz wolontariusze/stażysty/praktykanci) posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z dziećmi oraz były dla nich bezpieczne.
3. Aby sprawdzić powyższe, w tym stosunek osoby zatrudnianej do dzieci i podzielenia wartości związanych z szacunkiem wobec nich oraz przestrzegania ich praw, dyrektor może żądać danych (w tym dokumentów) dotyczących:
 - a) wykształcenia,
 - b) kwalifikacji zawodowych,
 - c) przebiegu dotychczasowego zatrudnienia kandydata.
4. Dyrektor może poprosić kandydata o przedstawienie referencji z poprzednich miejsc zatrudnienia lub o podanie kontaktu do osoby, która takie referencje może wystawić. Podstawą dostarczenia referencji lub kontaktu do byłych pracodawców jest zgoda kandydata/kandydatki. Niepodanie tych danych w świetle obowiązujących przepisów nie powinno rodzić dla tej osoby negatywnych konsekwencji w postaci np. odmowy zatrudnienia wyłącznie w oparciu o tę podstawę. Ograniczeniem są w tym zakresie przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych (RODO) oraz Kodeksu pracy.
5. Dyrektor przed zatrudnieniem kandydata lub nawiązaniem współpracy na podstawie innej niż stosunek pracy uzyskuje jego dane osobowe, w tym dane potrzebne do sprawdzenia danych w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym – Rejestr z dostępem ograniczonym lub Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze. Sprawdzenie, o którym mowa powyżej, dotyczy osób skierowanych do pracy z dziećmi, tj. wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 21 ust. 1 Ustawy, bez względu na to, czy praca ta ma charakter ciągły czy sporadyczny.
6. W celu umożliwienia sprawdzenia osoby w Rejestrze kandydat przed zawarciem umowy o pracę, a w pozostałych przypadkach, tj. w przypadku osób zatrudnianych na innej podstawie oraz wolontariuszy/praktykantów/stażystów – przed dopuszczeniem do pracy z dziećmi zobowiązany jest do podania danych:
 - 1) imię i nazwisko,
 - 2) data urodzenia,
 - 3) PESEL,
 - 4) nazwisko rodowe,
 - 5) imię ojca,
 - 6) imię matki.
7. Wydruk z Rejestru przechowuje się w aktach osobowych pracownika lub analogicznej dokumentacji dotyczącej wolontariusza/praktykanta/stażysty lub osoby zatrudnionej w oparciu o

umowę cywilnoprawną.

8. Szczegółowy tryb weryfikacji kandydatów na pracowników przed zawarciem umowy o pracę oraz innych osób przed dopuszczeniem ich do pracy z dziećmi zgodny z przepisami art. 21 Ustawy (w tym m.in. składanie przez pracowników i inne osoby wymaganych Ustawą informacji i oświadczeń), a także podział kompetencji i odpowiedzialności poszczególnych pracowników Centrum opisany został w odrębnej instrukcji.

Załącznik nr 2 – Zasady bezpiecznych relacji

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
2. Personel traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i indywidualne potrzeby.
3. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie.
4. Personel, realizując powyższe cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych instytucji oraz swoich kompetencji.
5. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, współpracowników, kadrę instruktorską, stażystów, praktykantów i wolontariuszy.

Zasady bezpiecznych relacji pracownik - dziecko

Każdy pracownik (bez względu na podstawę nawiązania współpracy z Centrum) jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy jego reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Każdy pracownik zobowiązany jest działać w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania.

I. Komunikacja z dziećmi

1. W komunikacji z dziećmi pracownik zobowiązany jest:
 - 1) zachować cierpliwość i szacunek,
 - 2) słuchać uważnie dziecka i udzielać mu odpowiedzi adekwatnych do jego wieku i danej sytuacji,
 - 3) informować dziecko o podejmowanych decyzjach bezpośrednio go dotyczących, biorąc pod uwagę oczekiwania dziecka,
 - 4) szanować prawo dziecka do prywatności; jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, należy wyjaśnić mu to najszybciej, jak to możliwe; jeśli pojawi się konieczność rozmawiania z dzieckiem na osobności, należy zostawić uchylone drzwi do pomieszczenia i zadbać, aby być w zasięgu wzroku innych; można też poprosić drugiego pracownika o obecność podczas takiej rozmowy,
 - 5) zapewniać dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć pracownikowi (instruktorowi) i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.
2. Pracownikowi zabrania się:
 - 1) zawstydzania, upokarzania, lekceważenia i obrażania dziecka oraz podnoszenia głosu na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci,
 - 2) ujawniania informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci; obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej,

- 3) zachowywania się w obecności dziecka w sposób niestosowny; obejmuje to w szczególności używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

II. Działania realizowane z dziećmi

1. Pracownik zobowiązany jest:

- 1) utrzymywać jawność każdorazowego kontaktu z dziećmi,
- 2) stosować reguły fair play i zachęcać innych do ich przestrzegania,
- 3) doceniać i szanować wkład dzieci w podejmowane działania, aktywnie je angażować i traktować równo bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność fizyczną lub intelektualną, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd,
- 4) unikać faworyzowania dzieci.

2. Pracownikowi zabrania się:

- 1) nawiązywania z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych, składania mu propozycji o nieodpowiednim charakterze; obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie nieletnim treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę,
- 2) proponowania nieletniemu alkoholu, wyrobów tytoniowych, nielegalnych substancji, jak również używania ich w obecności małoletnich,
- 3) przyjmowania pieniędzy, prezentów od nieletnich, od rodziców/opiekunów dziecka,
- 4) wchodzenia w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka, zachowywania się w sposób mogący sugerować innym istnienie takiej zależności i prowadzący do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych – nie dotyczy to okazjonalnych podarków, tj. kwiatów, prezentów składkowych czy drobnych upominków.
- 5) filmowania i fotografowania dziecka (utrwalania wizerunku dziecka) bez zgody jego rodzica/opiekuna oraz samego dziecka (jeżeli wizerunek małoletniego stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekunów na utrwalanie wizerunku małoletniego nie jest wymagana),
- 6) upubliczniania wizerunku dziecka, choćby był on utrwalony za zgodą rodzica/opiekuna, jeśli zgoda ta nie obejmuje rozpowszechniania zarejestrowanego wizerunku (np. była wydana tylko do celów udokumentowania działalności Centrum i na potrzeby własne Centrum).

3. Wszystkie ryzykowne sytuacje, które obejmują zauroczenie pracownika dzieckiem lub dziecka pracownikiem, pracownik raportuje Dyrektorowi. Jeśli pracownik jest ich świadkiem, zobowiązany jest reagować stanowczo, ale z wyczuciem, aby zachować godność osób zainteresowanych.

III. Kontakt fizyczny z dziećmi

1. Jakiegokolwiek przemocowe działanie wobec małoletniego jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny (zasadny) i spełniać zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć

uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego.

2. Pracownik zobowiązany jest:

- 1) kierować się zawsze swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy jego dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie,
- 2) być zawsze przygotowanym na wyjaśnienie swoich działań,
- 3) zachować szczególną ostrożność wobec dziecka, które doświadczyło nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania; takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi; w takich sytuacjach pracownik powinien reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.

3. Pracownikowi zabrania się:

- 1) bicia, szturchania, popychania oraz naruszania integralności fizycznej dziecka w jakikolwiek inny sposób,
- 2) dotykania dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny,
- 3) angażowania się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne.

4. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, pracownik zobowiązany jest unikać innego niż niezbędny kontakt fizyczny z dzieckiem. W każdej czynności pielęgnacyjnej i higienicznej, związanej z pomaganiem dziecku w ubieraniu się i rozbieraniu, jedzeniu, myciu czy korzystaniu z toalety, pracownikowi powinna asystować druga osoba zatrudniona w Centrum.

5. Podczas dłuższych niż jednodniowe wyjazdów i wycieczek niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju.

6. Kontakt fizyczny z dzieckiem musi być jawny, nieukrywany, nie może wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli pracownik będzie świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, zobowiązany jest zawsze poinformować o tym osobę odpowiedzialną i/lub postępować zgodnie z obowiązującą procedurą interwencji.

IV. Kontakty pracownika z dzieckiem poza godzinami pracy

1. Obowiązuje zasada, że kontakt z dziećmi uczęszczającymi na zajęcia lub korzystającymi z oferty Centrum powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć tematów zgodnych z celami statutowymi Centrum.

2. Pracownikowi zabrania się zapraszania dzieci do swojego miejsca zamieszkania, spotykania się z nimi poza godzinami pracy; obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych).

3. Jeśli zachodzi taka konieczność, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami lub opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy). Jeśli jest to niemożliwe (np. gdy instruktor nie dysponuje służbowym kanałem komunikacji), możliwy jest kontakt za pośrednictwem telefonu/e-maila podanego uprzednio do wiadomości rodziców/opiekunów dziecka.

4. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, pracownik zobowiązany jest poinformować o tym dyrektora, a rodzice/opiekunowie dzieci muszą wyrazić zgodę na taki kontakt.
5. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec pracownika) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców oraz opiekunów.

VI. Bezpieczeństwo online

1. Pracownik musi być świadomy cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania swojej prywatnej aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, a także własnych działań w Internecie. Dotyczy to odwiedzania określonych stron, korzystania z aplikacji randkowych, na których może on spotkać małoletnich, obserwowania określonych osób/stron w mediach społecznościowych i ustawień prywatności kont, z których korzysta. Jeśli profil pracownika jest publicznie dostępny, to również dzieci i ich rodzice/opiekunowie mają wgląd w cyfrową aktywność pracownika.
2. Pracownik zobowiązany jest wyłączać lub wyciszać osobiste urządzenia elektroniczne w trakcie pracy oraz wyłączyć na terenie placówki funkcjonalność Bluetooth.
3. Pracownikowi zabrania się nawiązywania kontaktów z dziećmi poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.

Zasady bezpiecznych relacji dziecko – dziecko oraz dziecko - dorosły

ZAWSZE

1. Będę szanować inne dzieci i pomagać im w pełni uczestniczyć w zajęciach.
2. Będę dawać przykład, który obejmuje np. niespożywanie alkoholu, niezażywanie narkotyków i innych używek lub nieużywanie obraźliwego lub innego dyskryminującego języka.
3. Będę szanować prawa, godność i wartość wszystkich dzieci bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub inne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności.
4. Będę zgłaszać nękanie, jeżeli zauważę, że zdarza się ono mnie lub innej osobie. Poinformuję opiekunów/instruktorów o jakichkolwiek problemach zdrowotnych, zmartwieniach, niepokoju lub obawach dotyczących bezpieczeństwa mojego lub innego dziecka.
5. Wiem, że na wszystkie aktywności, w których uczestniczy tylko jeden dorosły (trening indywidualny, kontakt w mediach społecznościowych) powinien wyrazić zgodę mój rodzic oraz ja sama/sam. Mogę się na nie zgodzić lub z nich zrezygnować.
6. Biorąc udział w zajęciach, rozumiem, że mam prawo:
 - 1) dobrze się bawić i rozwijać swoje umiejętności;
 - 2) czuć się bezpiecznie i szczęśliwie;

- 3) być chronionym przed złym zachowaniem, ze strony dorosłych lub innych dzieci, które sprawiają, że czuję się niekomfortowo lub smutno;
- 4) rozmawiać i być wysłuchanym, zwłaszcza jeśli mam obawy lub nie czuję się bezpiecznie;
- 5) wiedzieć, gdzie udać się po pomoc lub z kim porozmawiać, jeśli jestem przestraszony lub martwię się o coś;
- 6) być pod opieką, jeśli zdarzy się wypadek lub uraz.

NIGDY

1. Nie będę stosować przemocy i będę reagować kiedy widzę, że ktoś ją stosuje, niezależnie od tego, czy jest to dziecko czy osoba dorosła. Nie będę nastawiać innych przeciwko sobie.
2. Nie będę używać słów i wykonywać gestów prowokujących seksualnie.
3. Nie będę stwarzać zagrożenia poprzez swoje agresywne lub niebezpieczne dla innych zachowania, np. nie będę uderzać ani w żaden inny sposób fizycznie atakować osób biorących udział w zajęciach, nie będę wszczynać bójek lub działać w jakikolwiek sposób, który mógłby zawstydzić, upokorzyć, zastraszyć, umniejszyć lub poniżyć inne dzieci.
4. Nie będę znęcać się lub celowo krzywdzić innych poprzez np.:
 - a) używanie niemiłych słów lub kłamstw, by ranić innych lub rozprzestrzeniać plotki na ich temat,
 - b) przeklinanie i mówienie krzywdzących słów o kimś, do kogoś;
 - c) celowe wykluczanie kogoś, w tym namawianie innych do wykluczania;
 - d) używanie mediów społecznościowych w niewłaściwy sposób, np. umieszczanie złośliwych, krzywdzących komentarzy lub zdjęć w celu zranienia lub zasmucenia kogoś;
 - e) przemoc fizyczną (bójki, popychanie, szturchanie itp.).
5. Podczas obozów lub wycieczek z noclegiem wiem, że będę dzielić pokój z innymi dziećmi, co wcześniej zostanie uzgodnione. Nie będę spać w żadnym innym pokoju.
6. Nie będę wysyłać zaproszeń i nawiązywać kontaktu w Internecie z moim instruktorem (lub inną osobą dorosłą znaną mi z Centrum), nawet jeśli to oni wychodzą z taką inicjatywą. Wyjątkiem jest sytuacja, w której instruktor (lub inny dorosły) kontaktuje się ze mną razem z inną osobą dorosłą lub wśród odbiorców znajdują się inne dzieci. Może wtedy rozmawiać ze mną tylko o organizacyjnych kwestiach związanych z zajęciami, w których uczestniczę. Wyjątkiem są sytuacje, w których chodzi o moje bezpieczeństwo.
7. Nie muszę rozmawiać z instruktorem (ani żadną inną osobą dorosłą) o moich prywatnych sprawach. Moje rozmowy mogą ograniczać się do kwestii związanych z uczestnictwem przeze mnie w zajęciach.
8. Nie będę nagrywać/fotografować innych dzieci oraz rozpowszechniać wizerunku (zdjęć, filmów) moich kolegów i koleżanek bez ich zgody. Szczególnie jeśli mogłoby im to wyrządzić krzywdę.

Załącznik nr 3 – Rozpoznawanie symptomów krzywdzenia dziecka

W celu ułatwienia personelowi Centrum rozpoznawania symptomów krzywdzenia dziecka Centrum udostępnia poniższy materiał.

Ze względu na sposoby i formy jej przejawiania przemoc wobec dzieci wyróżnić można następujące rodzaje przemocy:

1. Przemoc fizyczna
2. Przemoc psychiczna
3. Zaniedbywanie dziecka
4. Wykorzystywanie seksualne
5. Przemoc rówieśnicza

I. Przemoc fizyczna

To jednorazowe bądź powtarzające się działanie lub zaniechanie, wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której dziecko ufa.

Mogą to być np. bicie, szturchanie, popychanie, szarpanie, ściskanie za szyję, kark czy zatykanie ust.

Skutkiem przemocy fizycznej mogą być złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne.

Rozpoznawanie przemocy fizycznej - na co zwrócić uwagę?

Dziecko:

- ma widoczne obrażenia ciała (poparzenia, ugryzienia, siniaki, złamania kości), których pochodzenie trudno jest wyjaśnić,
- boi się rodzica lub opiekuna,
- wzdryga się, kiedy podchodzi do niego osoba dorosła,
- podawane przez nie wyjaśnienia dotyczące ran i siniaków wydają się nieprawdopodobne lub są przez dziecko zmieniane.

Rodzic lub opiekun:

- podaje sprzeczne lub nieprzekonujące wyjaśnienia obrażeń dziecka, bądź w ogóle odmawia wyjaśnień,
- mówi o dziecku w negatywny sposób, na przykład używając określeń takich jak „idiota”, „głupi”, „gówniarz”,
- poddaje dziecko surowej fizycznej dyscyplinie,
- nadużywa alkoholu lub narkotyków.

II. Przemoc psychiczna, emocjonalna

To powtarzające się poniżanie, upokarzanie i ośmieszanie dziecka, brak odpowiedniego wsparcia, uwagi i miłości. To również wymagania i oczekiwania wobec dziecka, którym nie jest ono w stanie sprostać.

Formy przemocy psychicznej:

- **poniżanie dziecka, ośmieszanie** – porównywanie go do rzeczy, zjawisk, które budzą obrzydzenie i nie są powszechnie lubiane, nazywanie go w sposób obraźliwy, podawanie go jako negatywnego przykładu w rodzinie, grupie rówieśniczej, mówienie przy innych o jego słabościach, chorobach, problemach.
- **świadome lub nieświadome odrzucanie emocjonalne dziecka, niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka** –nieokazywanie dziecku czułości, bliskości, zainteresowania, skupianie się na jego „mankamentach”.
- **agresja słowna** – stałe podnoszenie na dziecko głosu, krzyczenie na nie, mówienie w bardzo dużym napięciu, używanie słów powszechnie uważanych za obraźliwe.
- **zastraszanie dziecka, straszenie, stosowanie pogrózek, szantażu** – np. „Jeśli tego nie zrobisz, to spotka cię straszna kara, przestanę cię kochać” itp. To także straszenie dziecka przez rodzica, że coś się może stać jemu albo rodzicowi, straszenie wyrzuceniem z domu, oddaniem do domu dziecka, mówienie, że się go już nie kocha;
- **manipulowanie dzieckiem** (najczęściej w sytuacji rozstania rodziców) – przedstawianie drugiego rodzica jako „złego”, tworzenie fałszywych wspomnień u dziecka i przypominanie negatywnych doświadczeń z drugim rodzicem.
- **wywoływanie poczucia winy** – czynienie dziecka odpowiedzialnym za stan emocjonalny i zdrowotny rodzica: „to przez Ciebie się tak źle czuję, umrę, jak tak się będziesz zachowywać, gdybyś był grzeczny, nigdy bym Cię nie uderzył”. Powoduje to branie na siebie winy przez dziecko, także w sytuacjach niezwiązanych z domowymi sprawami.
- **nadopiekuńczość** – rodzic wyręcza dziecko we wszystkim, boi się o to, że dziecku może stać się krzywda, co powoduje nadmierną kontrolę - zarówno kontaktów z rówieśnikami, jak i niewspółmierne do wieku ograniczanie swobodnej zabawy (nie biegaj, nie skacz, stój grzecznie). Wpaja w dziecko poczucie zagrażającego świata, a wszelkie niepowodzenia dziecka przerzuca na inne osoby czy sytuacje. Nadopiekuńczość kształci w dziecku postawę egocentryczną i egoistyczną oraz źle wpływa na jego funkcjonowanie wśród rówieśników. Prowadzi do niezaradności i kompleksów.

Rozpoznawanie przemocy psychicznej - na co zwrócić uwagę?

Dziecko:

- zachowuje się w sposób nieadekwatny do wieku (w sposób zbyt dorosły bądź zbyt infantylny),
- wykazuje zaburzenia jedzenia (niedojada, nadmiernie się objada, wymiotuje),
- jest opóźnione w rozwoju fizycznym bądź emocjonalnym,
- moczy się,
- samookalecza się,
- ma objawy hipochondrii, hysterii, obsesji lub fobii,

Rodzic lub opiekun:

- ciągle obwinia, poniża i strofuje dziecko,
- nie interesuje się problemami dziecka,
- otwarcie odrzuca dziecko,
- faworyzuje jedno z rodzeństwa,
- w oczekiwaniach i wymaganiach wobec dziecka nie bierze pod uwagę jego możliwości,
- nadużywa alkoholu lub narkotyków.

Przemoc psychiczna jest najtrudniejsza do zdiagnozowania. Zawsze **powinna zaniepokoić nagłą zmianą w zachowaniu dziecka**, np. dziecko, które do tej pory było pogodne, zaczyna być wycofane, smutne, apatyczne.

III. Zaniedbywanie dziecka

Jest to niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych dziecka przez rodzica lub opiekuna; niezapewnianie mu odpowiedniego jedzenia, ubrań, schronienia, opieki medycznej, bezpieczeństwa.

Może przybierać następujące formy:

- **zaniedbywanie fizyczne** – niezaspokajanie potrzeb fizycznych dziecka w sposób wystarczający, biorąc pod uwagę wiek dziecka, jego potrzeby rozwojowe i indywidualne. Chodzi tu o podstawowe potrzeby życiowe: właściwe wyżywienie, pielęgnacja, higiena, wypoczynek. U małych dzieci w wyniku niewłaściwej opieki czy higieny, może dojść do chorób skóry, zapaleń, odmrożeń, zmian pasożytniczych. Starsze dzieci mogą być wytykane, izolowane od rówieśników, przezywane.
- **zaniedbywanie żywieniowe** – głodzenie, niedostarczanie dziecku odpowiedniej ilości jedzenia. Może prowadzić do nieprawidłowości w rozwoju fizycznym i psychicznym. Objawia się niską masą ciała, bólami głowy i brzucha, omdleniami.
- **zaniedbywanie zdrowotne** – niewystarczająca dbałość o zdrowie dziecka lub jej całkowity brak, np. niezgłaszanie się z dzieckiem do szczepień, nieleczenie stanów chorobowych, mimo zaleceń pediatry lub innego specjalisty, marginalizowanie lub bagatelizowanie negatywnych konsekwencji takiego postępowania dla dziecka.
- **zaniedbywanie edukacji dziecka** – dziecko nie ma odrobionych prac domowych, nie posiada lub brakuje mu przyborów np. zeszytów, podręczników, nie ma warunków do nauki. Skrajnym zaniedbywaniem edukacji jest nieposyłanie dziecka do szkoły.
- **brak wystarczającej opieki i troski o dziecko** – nieinteresowanie się dzieckiem, tym co robi, czego potrzebuje, jakie ma problemy. W skrajnej formie opuszczenie dziecka lub porzucenie.
- **zaniedbywanie emocjonalne** – niezaspokajanie podstawowych potrzeb psychicznych dziecka: miłości, bliskości, czułości, kontaktu fizycznego. Rodzic nie spędza czasu z dzieckiem bezpośrednio wchodząc z nim w relacje, nie bawi się z nim lub jest tego za mało, biorąc pod uwagę potrzeby dziecka.

Zaniedbywanie dziecka - na co zwrócić uwagę?

Dziecko:

- często jest nieobecne na zajęciach,
- kradnie jedzenie bądź pieniądze kolegom,
- nie otrzymuje potrzebnej mu opieki medycznej, okularów itp.,
- jest często brudne, nieprzyjemnie pachnie,
- często jest ubrane nieodpowiednio do pogody,
- mówi, że w domu nie ma osoby, która mogłaby się nim zająć.

Rodzic lub opiekun:

- nie interesuje się losem dziecka,
- jest apatyczny lub pogrążony w depresji,
- często nie dociera na umówione spotkania,
- nadużywa alkoholu lub narkotyków.

IV. Wykorzystywanie seksualne

Wykorzystywanie seksualne dziecka (definicja Światowej Organizacji Zdrowia WHO) to włączanie dziecka w aktywność seksualną, której nie potrafi ono w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody, i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób, i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa. Z wykorzystywaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy. Celem takiej aktywności jest zaspokojenie potrzeb innej osoby.

W polskim prawie jako ofiarę wykorzystywania seksualnego określa się dziecko poniżej 15 roku życia.

Do przemocy seksualnej zaliczamy: gwałt, pedofilię i kazirodztwo.

Wykorzystywanie seksualne - na co zwrócić uwagę?

Dziecko:

- przejawia dziwne bądź niezwykle dla swojego wieku zachowania seksualne (np. jest nadmiernie rozbudzone, dużo mówi o seksie),
- jest wycofane, depresyjne, infantylnie się zachowuje, ma trudności w relacjach z rówieśnikami,
- odmawia przebijania się w towarzystwie innych (np. przed zajęciami sportowymi),
- nadużywa alkoholu lub narkotyków,
- pogorszyło się w nauce,
- ma trudności z chodzeniem lub siadaniem,
- doświadcza bólu intymnych części ciała,
- chwali się nagłym przyływem gotówki lub prezentów.

Rodzic lub opiekun:

- przekracza dopuszczalne granice w kontakcie fizycznym z dzieckiem (np. podczas zabawy),
- nadużywa alkoholu lub narkotyków,
- przejawia nadopiekuńczość w stosunku do dziecka, ogranicza jego kontakty z rówieśnikami.

Występowanie pojedynczego objawu na ogół nie jest dowodem na to, że dziecko doświadczyło krzywdzenia. Jeśli jednak symptom powtarza się bądź kilka objawów występuje jednocześnie, prawdopodobieństwo, że mamy do czynienia z przemocą wobec dzieci zdecydowanie wzrasta. Podejrzenie, że dziecko doświadcza przemocy jest szczególnie uzasadnione, gdy z objawami u dziecka współwystępują określone zachowania rodziców lub opiekunów.

V. Przemoc rówieśnicza

Przemoc rówieśnicza ma miejsce, gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników (w szczególności: nękanie, zastraszanie, prześladowanie). Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Jest to przemoc mająca w sobie cechy wielu innych rodzajów przemocy i obejmuje:

- przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie);

- przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż);
- przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie);
- przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów);
- cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę);
- wykorzystanie seksualne - dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,
- przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami).

Przemoc rówieśnicza – na co zwrócić uwagę?

- zmiany zachowania dziecka – izolowanie się od grupy, brak aktywności w grupie, zamknięcie w sobie, unikanie kontaktu z rówieśnikami,
- gdy dotychczas pogodne dziecko staje się rozdrażnione, smutne i posępne,
- objawy psychosomatyczne – np. wymioty, ból głowy lub brzucha może być symptomem złej kondycji psychicznej, sposobem na uniknięcie niepożądanych sytuacji,
- dziecko przestaje uczęszczać na zajęcia – może w ten sposób unikać spotkania z grupą/osoba stosującą wobec niego przemoc.

Załącznik nr 4 – Karta interwencji

CZĘŚĆ A (wypełnia Koordynator ds. Standardów)

Imię i nazwisko dziecka			
Przyczyna interwencji (podejrzewana forma krzywdzenia)			
Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia		Data zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia	
Data skierowania zgłoszenia do interwencji przez Dyrektora		Data przekazania zgłoszenia do interwencji do Psychologa	

CZĘŚĆ B (wypełnia Psycholog)

Opis działań podjętych przez Psychologa	Data	Działanie	
Spotkania z rodzicami / opiekunami dziecka	Data	Opis spotkania	
Forma podjętej interwencji (<i>zakreślić właściwe</i>)	zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa	Wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny	Inny rodzaj interwencji (<i>jaki?</i>):
Dane dotyczące zgłoszenia interwencji do organu zewnętrznego	nazwa organu zewnętrznego		data zgłoszenia
Wyniki interwencji – działania organów wymiaru sprawiedliwości (jeśli Centrum uzyskało informacje o wynikach działania własnego lub działania rodziców)	Data	Działanie	

**Załącznik nr 5 – Ankieta roczna monitorująca poziom realizacji Standardów Ochrony
Małoletnich przed krzywdzeniem**

Oceń (w skali od 1 do 10) swoją znajomość standardów ochrony dzieci (1 - niska, 10 - wysoka)*	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
Jak oceniasz (w skali od 1 do 10) poziom znajomości standardów ochrony dzieci wśród personelu? (1 - niski, 10 - wysoki)*	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
Oceń (w skali od 1 do 10) swoją umiejętność rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci (1 - niska, 10 - wysoka)*	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
Jak oceniasz (w skali od 1 do 10) umiejętność innych członków personelu rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci? (1 - niskie, 10 - wysokie)*	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
Oceń (w skali od 1 do 10) swoją znajomość procedur reagowania na symptomy krzywdzenia dzieci (1 - niska, 10 - wysoka)*	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
Jak oceniasz (w skali od 1 do 10) znajomość wśród personelu procedur reagowania na symptomy krzywdzenia dzieci (1 - niska, 10 - wysoka)*	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
Czy w Twojej ocenie konieczne jest podniesienie znajomości obowiązujących standardów ochrony dzieci <u>wśród personelu</u> ?	TAK	NIE
Jeśli TAK, zaznacz w jakim obszarze**	☐ zasad bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dziećmi ☐ zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi ☐ zasad i procedur reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ☐ zasad ochrony wizerunku dziecka ☐ zasad dostępu dzieci do Internetu i bezpieczeństwa online	
Czy w Twojej ocenie konieczne jest podniesienie znajomości obowiązujących standardów ochrony dzieci <u>wśród dzieci</u> ?	TAK	NIE
Jeśli TAK, zaznacz w jakim obszarze**	☐ zasad bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dziećmi ☐ zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi ☐ zasad i procedur reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ☐ zasad ochrony wizerunku dziecka ☐ zasad dostępu dzieci do Internetu i bezpieczeństwa online	
Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie w Centrum standardów ochrony dzieci?*	TAK	NIE

Jeśli TAK - jakie zasady zostały naruszone (odpowiedz opisowo)		
Czy zostały wówczas podjęte przez Ciebie jakieś działania?*	TAK	NIE
Jeśli TAK - jakie, jeśli NIE - dlaczego? (odpowiedz opisowo)		
Co w Twojej ocenie szczególnie się sprawdza w standardach ochrony dzieci? Które zasady są trudne do realizacji? Zaproponuj zmiany i szkolenia. (odpowiedz opisowo)		

* otoczyć obwódką właściwą odpowiedź

** zaznaczyć X odpowiednią pozycję

Załącznik nr 6 – Rejestr zgłoszeń

Lp.	Data zgłoszenia	Przedmiot zgłoszenia	Wynik zgłoszenia	Uwagi

Załącznik nr 7 – Wzór zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Elbląg, dnia r.

Prokuratura Rejonowa w Elblągu

Zawiadamiający:

Centrum Spotkań Europejskich „Światowid” w Elblągu
Pl. K. Jagiellończyka 1, 82-300 Elbląg
reprezentowany przez:

l.dz.
EZD.....
Znak sprawy:

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Niniejszym składam zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa
..... wobec małoletniego
..... (imię i nazwisko, data urodzenia) przez
..... (imię i nazwisko domniemanego
sprawcy).

Uzasadnienie

W trakcie wykonywania przez (imię i nazwisko
pracownika) czynności służbowych (informacja o charakterze czynności, np. podczas realizacji zajęć)
..... (imię i nazwisko dziecka), dziecko
ujawniło/zaobserwowano

*Dalszy opis podejrzenia popełnienia przestępstwa**

.....
.....
.....
.....

Mając na uwadze powyższe informacje, a także dobro i bezpieczeństwo małoletniego, wnoszę o wszczęcie postępowania w tej sprawie.

Wszelką korespondencję w sprawie proszę przysyłać na adres korespondencyjny, z powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.

.....
(podpis)

Załączniki:

1. dokument potwierdzający uprawnienie do działania w imieniu zgłaszającego
2. ew. inne dokumenty

** Opis sytuacji, która miała miejsce. Należy uzupełnić zgodnie z tym, co się wydarzyło (ważne jest, by zaznaczyć np.: kiedy i gdzie miało miejsce zdarzenie, kto mógł je widzieć/wiedzieć o nim, kto mógł popełnić przestępstwo).*

Załącznik nr 8 – Wzór wniosku o wgląd w sytuację dziecka/rodziny

Elbląg, dnia

Sąd Rejonowy w

Wydział Rodzinny i Nieletnich

Wnioskodawca:

Centrum Spotkań Europejskich „Światowid” w Elblągu
Pl. K. Jagiellończyka 1, 82-300 Elbląg
reprezentowany przez:

Uczestnicy postępowania:

(imiona i nazwiska rodziców/opiekunów małoletniego)

ul

(adres zamieszkania)

dane małoletniego:

.....

(imię i nazwisko dziecka, data urodzenia)

I.dz.

EZD.....

Znak sprawy:

Wniosek o wgląd w sytuację dziecka

Niniejszym wnoszę o wgląd w sytuację małoletniego

.....

(imię i nazwisko dziecka, data urodzenia) i wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.

Uzasadnienie

Opis sytuacji zagrożenia dobra dziecka

.....
.....

Mając powyższe fakty na uwadze, można przypuszczać, że dobro małoletniej/małoletniego jest zagrożone, a rodzice nie wykonują właściwie władzy rodzicielskiej. Dlatego wniosek o wgląd w sytuację rodzinną małoletniej i ewentualne wsparcie rodziców jest uzasadniony.¹

Wszelką korespondencję w sprawie proszę przesyłać na adres korespondencyjny, z powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.

.....
(podpis)

Załączniki:

1. Dokument potwierdzający uprawnienie do reprezentacji zgłaszającego.
2. Ew. inne dokumenty
3. Odpis pisma

Uwaga:

Wniosek należy złożyć do sądu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, nie zameldowania.

Należy zawsze podać imię i nazwisko dziecka i adres jego pobytu. Tylko w takim wypadku sąd może skutecznie pomóc, m.in. poprzez wysłanie do rodziny kuratora na wywiad.

¹ Można dodać: wnoszę, aby sąd powiadomił o wszczęciu postępowania z urzędu lub braku podstaw do jego wszczęcia z urzędu.

Załącznik nr 9 – Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami ochrony małoletnich i zobowiązaniu do ich przestrzegania

OŚWIADCZENIE

o zapoznaniu się ze Standardami ochrony małoletnich i zobowiązaniu do ich przestrzegania

Ja, nr PESEL
oświadczam, że zapoznałam/-em się ze Standardami ochrony małoletnich (w tym zasadami bezpiecznych relacji personel - dziecko) obowiązującymi w Centrum Spotkań Europejskich „Światowid” w Elblągu i zobowiązuje się do ich przestrzegania.

Elbląg, dnia

.....
(podpis)